

ЏОНАТАН СВИФТ

ГУЛИВЕРОВА
ПУТОВАЊА

Превео с енїлескої
Др СРЕТЕН МАРИЋ

БЕОГРАД, 2002.

месеци учио медицину знајући да ће ми на дугим путовањима бити од користи.

Ускоро по повратку из Лејдена препоручи ме мој добри мајстор за лекара на Ласти, којом је командовао капетан Аврам Панел. С њим сам остао три и по године и обишао Левант и неке друге крајеве. Кад сам се вратио, одлучим да се настаним у Лондону, на што ме је наговарао и мој мајстор господин Бетс, који ме препоручи неким болесницима. Најмим стан у једној малој кући у Старом јеврејском кварту и, по савету пријатеља, оженим се. За жену узмем другу кћер господина Едмунда Бартона, галантеристе из Улице Њу Гејт, госпођицу Мери Бартон, која ми донесе у мираз четири стотине фунти.

Мој добри мајстор Бетс умре после две године, па, како нисам имао пријатеља, посао ми стане јењавати, јер ми савест није допуштала да се угледам на ружне обичаје многе моје сабраће. Посаветујем се са женом и неким знанцима, па одлучим да опет кренем на море. Као лекар на два брода редом путовао сам у току шест година неколико пута у источну и западну Индију и успео нешто и да оставим на страну. Увек снабдевен довољним бројем књига, слободне часове сам проводио читајући најбоље древне и модерне писце, а на копну сам посматрао обичаје и нарави народа и учио њихов језик, што ми је врло

лако ишло од руке захваљујући моме изврсном памћењу.

Како последње од ових путовања не испаде најсрећније, море ми додија и ја наумим да останем код куће са женом и децом. Преселим се из Старог јеврејског кварта у Фетер-Лен, а одатле у Вапинг, надајући се пракси међу поморцима, али се преварим у рачуну. После три године узалудног ишчекивања да посао крене набоље, прихватим врло повољну понуду капетана Виљема Причарда, заповедника брода *Анџилоје*, који је полазио за Јужно море. Дана 4. маја 1699. одједримо из Бристола. Из почетка смо врло срећно путовали.

Неупутно би било, из познатих разлога, досађивати читаоцу појединостима наших доживљаја на тим морима; довољно ће бити ако кажем да нас је на путу за источну Индију жестока бура бацила северозападно од Ван Диманове Земље. Утврдимо да се налазимо на $30^{\circ} 2'$ јужне ширине. Дванаест људи из посаде било нам је помрло од премора и лоше исхране. Остали су били у врло жалосном стању. Петог новембра – дана кад у тим крајевима почиње лето – како је била густа магла, морнари опазе једну стену тек кад смо били на пола сидреног ужета од ње. Јак ветар нас баци право на њу, и лађа се намах разби. Шест људи из посаде, ме-